

Formanden: Jeg skal med Hensyn til de stillede Endringsforslag gjøre opmærksom paa, at den Anmærkning, som findes ved Endringsforslaget under Nr. 9, betragter jeg som et eventuelt Underendringsforslag. Jeg antager, at den ærede Ordfører deri er enig.

Ordføreren (Madvig): Ja, eller som et eventuelt Endringsforslag, der træder istedetfor det oprindelige, hvis Afstemningen falder saaledes, som der i Anmærkningen er forudsat.

Formanden: Jeg tror dog, at det rettest maa betragtes som et eventuelt Underendringsforslag; det vil jo i Realiteten komme ud paa det Samme.

Ordføreren: Ja, jeg skal aldeles ikke have Noget imod, hvilken Maade den ærede Formand vil tage det paa.

Formanden: I Endringsforslaget under Nr. 7 til § 3 staaer der: „2 passende Hold“; dette skal være: „i passende Hold“. Det er en Trykfeil, som man først seent er bleven opmærksom paa. Jeg antager imidlertid ikke, at Thinget vil have Noget imod, at denne Feil rettes. (Ophold). Da der ingen Indsigelse gjøres, vil jeg foretage denne Rettelse.

Jeg sætter samtlige Paragrapher med de dertil stillede Endringsforslag under Forhandlindning under Et. Den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren: Da Udvalget har afgivet en temmelig udførlig Betænkning, finder jeg deri en Grund mere til idag at fatte mig saa kort som muligt. Jeg skal derfor med Hensyn til det almindelige Spørgsmaal, der foreligger, og som er Hovedsagen ved Loven, foreløbig henholde mig til, hvad der derom i Udvalgets Betænkning er ytret. Der er der fremhævet, hvad der fra de forskjellige Standpunkter synes at tale for Examination af Seminarernes Elever ved Seminarierne selv, og hvad der paa den anden Side kan siges til Fordeel for Examination ved en fælles Examenscommission for Seminarernes Elever og Privatister, under disse sidste ogsaa ind-

befattet dem, der dimitteres fra de saakaldte Privatseminariet. Til de Momenter, der herved komme i Betragtning, regne vi ogsaa den Opinion, der kan have bannet sig om Examens Bestaafenhed ved Seminarierne. Det kan jo være vigtigt for selve disse Institutter, at denne Opinion imødegaaes ved, at man gaaer ind paa en anden Form. Det vil nu sees, at Resultatet af Overveieelsen i Udvalget har været det, at eet af Udvalgets Medlemmer bestemt troer at maatte holde paa, at Seminarierne beholde den Afgang, som de nu have, til under behørig Control selv at examinere de derfra udgaaende Elever, saaledes at Examenscommissionen ligesom hidtil kun faaer at gjøre med Dimittender fra de saakaldte Privatseminariet og de egentlige Privatister. Derimod have 4 Medlemmer af Udvalget sluttet sig nærmere til Lovudkastet eller viist en større Tilbøjelighed til at gaae ind paa det, som det er kommet fra det andet Thing, men dog med nogen Forskjel. Der er 2 Medlemmer i Udvalget, der nok ansee visse Modificationer i Lovforslaget for ønskelige, men som i ethvert Fald bestemt ønske, at der skal stee en Forandring i den nu bestaaende Indretning, medens der er to andre — af hvilke jeg er den ene — som finde, at hvad der taler for en Examenscommission for alle Dimittender, og hvad der taler for den nuværende Indretning, holder omtrent saaledes sigvægt, at der i det Ringeste ikke er nogen afgjørende Grund til at foretage en Forandring, som medfører en ikke ganske ringe Udgift for det Offentlige og — hvad der derved ogsaa maa komme i Betragtning — en ikke ringe Udgift for de enkelte Seminarister. Det kan jo nemlig forudsættes, at foruden den Kjendelse, som de enkelte Seminarister efter Lovudkastet skulle betale, vil Reisen til det Sted, hvor Examen skal afholdes, for enhver Seminarist medføre en Udgift, der vel ikke kan sættes ringere end 20 Rd., og en saadan forøget Udgift af 25 Rd. for i Gennemsnit fattige unge Mennesker, der forberede sig til Seminaristexamen, kan dog ikke ganske lades ude af Betragtning. Imidlertid have dog disse to Medlemmer under Hensyn til den Opinion, jeg før nævnte, og under Hensyn til de øvrige Momenter, der kunne tale for en